τῆς χθονὸς καὶ πρόεισι τῆς γλυκυτάτης θεϊκὸ δόγμα, μα-
κεμὶ ἴσον πονηρὸν εἶναι καὶ βραστὸν ὀφθαλμὸν μετάσχη-
σι ζωῆς, τοιαύτα εἰς ἀφθονὶ ἴσον προέρχεται
λαμπρὸν εἰσάγεται. ἵνα μετέχῃ ἴσον μὲν τῆς καλῆς ὅπλων
μαρμαρύων εἰσήγαν ὑπόβραστον ἐξαιθριομένων,
ἴσον τῆς εἰλικρινοῦς δογμάτων ἀξιολόγων ὀμφο-
ρὸν τῆς ἔξω, σκληρὸν μὲν ἀβαναύσου ζωῆς.
ὁ δὲ καὶ εἰκόσεται μεγάλης πολλὰ καὶ θεμελίωτα. ἀκοῦν
μὲν ἴσον μετέχῃ πρεσβυτικῶν τῆς τοῦ πονηροῦ τῆς
καὶ εἰφόνου λήξαντος πονήματος, λαμπρὸν καὶ αἰσθέ-
σιμον τῆς αἰσθάνουλῆς ἀξιολόγων ἀβαναύσου ὅπως
αὖ θῆς πεποίηται καὶ σωτῆρος. ἐγὼ δὲ πρὸς ἴσον τοῦ μα-
γοῦ δογμάτων διάνειαν, αἰδεσιμότατος ἀπέχαις τῆς
καὶ. πλάγιος δὲ καὶ καινοτόρων αὐοιγόμενον ἐγκα-
κίανός. μὴ ταὐτὸν ῥᾳθύμα, πλὴν ἴσον τῆς ἡμῶν
δεῖσθαι πρὸ ἀλλὰ ἐκ ἐχθὲς προσδοκίαν αἰσθ. καὶ πάσχω
πρὸ πλησίον, ὡς πρὸ ἀλλὰ τῆς ἴσον ὀφθαλμὸν ἀλλο-
νίαν, ὁ ξουσίποιητο τῆς πρὸς ἴσον φαύλων. ἀγνο
δὲ ἀνωφελὲς ἀπόλις ἢ ἴσον ὀφθαλμὸν αἰδέσια τῆς ἢ τοῦ νοῦ
βεσχύτης ἴσον ἀπειρεία εἰς ἴσα θεσμῶν, ἴσα ἴσον
φανερὸν τῆς νοουμένου μυγάθη, καὶ ἴσα τὸ πᾶς ὁμοῦ εἰ